

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Θῦμα τῆς φαντασίας. Τὸ ἐξῆς παραδοξότατον συμβάν ἀφηγεῖται ἡ «Γερμανικὴ Ἱατρικὴ Ἐφημερίς» δεικνύον μέχρι τίνος βαθμοῦ δόναται νὰ φθάσῃ ἡ δύναμις τῆς φαντασίας: Ἰατροί τις ἐκλήθη τὴν νύκτα ἐσπευσμένως ἀπὸ πεντηκοντούτῃ πελάτῃ, ὅστις καθ' ὕπνον κατέπιε τὴν τεχνιτὴν ὁδοστοσίαν του καὶ ἔπασχε δεινῶς ἐκ τούτου. Ὁ ἱατρός εὔρε, αὐτὸν εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν· τὸ πρόσωπον εἶχε καταστῆ κυανοῦν, οἱ ὀφθαλμοὶ ἐρυθροὶ καὶ προέχοντες, ὁ σφυγμὸς ταχύς καὶ ἀτακτός καὶ ἡ ἀναπνοὴ δύσκολος. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐμετικά οὐδὲν ἔφερον ἀποτέλεσμα, ὁ δὲ πύσχων διίσχυριζέτο ὅτι αἰσθάνεται ἐν τῷ οἰσφάγῳ πόνους φρικτούς καὶ ἐδείκνυνεν ἅλα τὰ συμπτώματα ἀποπνιγμένου ἀνθρώπου, ὁ ἱατρός ἔσπευσεν εἰς ἐγχείρησιν διὰ χλωροφρμιάσεως καὶ ἔταμε τὸν οἰσφάγον. Ἀλλ' οὐδὲν εὔρεν ἐν αὐτῷ. Ὁ πύσχων μόλις ἤκουσε τοῦτο συνελθὼν, ἤρχισε νὰ πονῇ εἰς τὸν στόμαχον, καὶ ὁ ἱατρός πλήρης ἀνησυχίας δὲν ἤξευρε πλέον τί νὰ κίμῃ. Ἐξάφνα τὴν πρωΐαν εὐρέθη ὑπὸ τὴν κλίνην ἡ ὁδοντοστοιχία, ἡ ὁποία εἶχον ἐκφυγῇ τοῦ στόματος καὶ ἐκυλίσθη ἐκεῖ. Καὶ ὁ ἀσθενὴς ἄμα τὴν εἶδε, ἔπαυσε πλέον νὰ πονῇ, ἀλλ' ἔμεινεν ἐπὶ τρεῖς ἑβδομάδας ὑπὸ θεραπείαν ἐκ τῆς ματαίας ἐγχειρήσεως εἰς ἣν ὑπεβλήθη!

Βασιλικὴ μεταμελεια. Ὁ Κάρολος ΙΒ' τῆς Σουηδίας κατὰ τὴν νεανικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν ἠγάπα καθ' ὑπερβολὴν τὸν οἶνον, πολλὰκις δ' ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς μέθης ἐγένετο ὀξυθυμὸς καὶ ἡμέραν τινὰ ὠμίλησε τραχέως πρὸς τὴν χήραν μητέρα του. Τὴν ἐπιόυσαν αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐνεθυμεῖτο πλέον, ἀλλ' εἰς ἐκ τῶν αὐλικῶν ἐμπιστος αὐτοῦ φίλος εἶπε τὸ συμβάν καὶ παρέστησε πόσον ἡ βασιλομήτωρ ἐθλίβη ἐκ τούτου. Ὁ νεαρὸς ἡγεμὼν ὥρρισε καὶ ἐδάκρυσε μαθὼν τὸ πταῖσμά του, ἀφ' οὗ δ' ἔμεινεν ἄφωνος καὶ συλλογισμένος ἐπὶ τινὰς σιγμὰς, ἐφώνησε: — «Φέρετέ μου μίαν φιάλην οἴνου καὶ ἐν ποτήριον!» Λαθὼν δὲ ταῦτα καὶ ἐλθὼν πρὸς τὴν μητέρα του εἶπε μετ' ἀποφάσεως: — «Μητέρα μου, χθὲς σ' ἐπρόσβαλα καὶ τώρα ἔρχομαι νὰ σοῦ δώσω ἱκανοποίησιν διὰ τὴν προσβολήν.» Καὶ ταῦτα λέγων ἐπλήρωσε τὸ ποτήριον οἴνου καὶ κενώσας αὐτὸ προτέθηκε: «Αὐτὸ εἶνε τὸ τελευταῖον κρασί τὸ ὁποῖον ἔπια εἰς τὴν ζωὴν μου· εἰς τὸ ἐξῆς, ὅσον καιρὸν καὶ ἂν ζήτῃ, οὔτε μίαν σταγόνα δὲν θὰ ἐγγίσουν τὰ χεῖλιά μου.» Καὶ τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην ἐκράτησεν ἀληθῶς μέχρι θανάτου.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά. Τὸ Δημοσιογραφικὸν Μουσεῖον Ἀκουσγράνου προτίθεται νὰ ἐκδώσῃ εἰς ἴδιον πανηγυρικὸν τεῦχος πάντα τὰ γραφέντα ἐν τῷ παχυσμίῳ τύπῳ ἐπὶ τῇ 450 ἐπετείῳ τῆς ἐφευρέσεως τῆς τυπογραφίας.

— «Ἡ Κερδαία μας» εἶνε ὁ τίτλος τοῦ νέου μυθιστορήματος τοῦ Guy de Maupassant, ὅπερ ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον ἐν τῇ «Ἐπιθεωρήσει τῶν δύο Κόσμων» ἐξεδόθη δὲ νῦν εἰς ἴδιον τόμον. Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ ἐπιφανοῦς συγγραφέως, ὃν ἐκ μικρῶν τινων διηγημάτων μόνον γνωρίζουσιν οἱ ἀναγνώσται τῆς «Ἐστίας», θεωρεῖται ὡς ἑξαίρετον, τινὲς δὲ τῶν κριτικῶν ἔταξαν αὐτὸ πρῶτον καὶ ἄριστον τῶν μέχρι τοῦδε προϊόντων τῆς γραφίδος του

Ἡ ὑπόθεσις του εἶνε τοιαύτη: Γυνὴ τοῦ κόσμου ἔχουσα οἶκον ἀνοικτὸν καὶ ζωσα ἐν κύκλῳ λόγῳ καταγωγῆς καὶ πνεύματος ἐκλεκτοῦ, καταλαμβάνεται ὑπὸ ἔρωτος ἰσχυροῦ ἀλλὰ παροδικοῦ πρὸς ἄνδρα ἀληθῶς καὶ διαρκῶς ἀγαπῶντα αὐτήν. Καὶ ἐκεῖνη μὲν ἐπανέρχεται πάλιν μετὰ τὴν αἰσθηματικὴν περίοδον εἰς τὴν θοιυθώτῃ ἐγκόσμιον ζωὴν, ἀφροντὶς καὶ ζωηρὰ ὡς πρότερον, αὐτὸς δὲ φέρει τὴν ἐρωτικὴν ὁδύνην του μακρὰν εἰς τὴν ἐρημίαν τῶν ἀγρῶν. Ἐκεῖ γνωρίζεται μετὰ νεαρᾶς καὶ ἀφελοῦς κόρης, μετὰ τῆς ὁποίας ἐρωτοτροπεῖ χάριν παιδιᾶς σχεδόν, ἐνῶ ἐκεῖνη ἀγαπᾷ αὐτὸν ἐμμανῶς, ὅπως αὐτὸς εἶχεν ἀγαπήσῃ τὴν φιλάρεσκον χήραν. Καὶ οὕτω καθιστᾷ δυστυχὴ τὴν κόρην, καθ' ὃν τρόπον αὐτὸς κατέστη δυστυχής. Γοιαυτῇ ἡ λιτὴ ὑπόθεσις περὶ τὴν ὁποίαν, ὡς κισσὸς περὶ τὸν κορμὸν πλατάνου, πλέκεται τὸ θαλερὸν τοῦτο ἔργον ἐνὸς τῶν πρωτευόντων συγγραφέων γάλλων συγγραφέων.

— Ἐν τῷ τεύχει τῆς 1 ἰουλίου τῆς Nouvelle Revue ὁ κ. I. Ψυχάρης δημοσιεύει ἄρθρον ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «La prononciation du grec», ἐν ᾧ ἀντικρούων τὸν κ. Burnouf διὰ τὸ ἐν τῇ Revue des Deux Mondes δημοσιευθὲν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος ἄρθρον του, υποστηρίζει ὅτι κατὰ τοὺς γλωσσολογικοὺς κανόνας εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ἡλλοιωθῇ μέσῳ τῶν αἰώνων ἡ προφορὰ τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης καὶ ὅτι ἐπομένως ὁμιλοῦσι οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες γλῶσσαν φθόγγολογικῶς ἔχουσαν σχέσιν πρὸς τὴν ἀρχαίαν τόσοσην ὅσην ἡ γαλλικὴ πρὸς τὴν λατινικήν.

Ἐπιστημονικά. Ἐν τῷ γαλλικῷ βουλευτηρίῳ ἐγένοντο πρό τινων ἡμερῶν πειράματα τῆς λειτουργίας τηλεγραφικῶν συσκευῶν, νέου συστήματος ἐπινοηθέντος ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ Gassagnes. Διὰ τοῦ συστήματος τούτου κληθέντος στενοτηλεγραφικοῦ, εἶνε δυνατόν ἡ μεταβίβασις στενογραφικῶν τηλεγραφημάτων, ἐξ ἧς μεγάλῃ προκύπτει οἰκονομία χρόνου διότι ἂν οὐδὲν ὑπάρχει ἐμπόδιον, δύνανται νὰ μεταβιβάζωνται π. χ. ἀπὸ Παρισίων εἰς Βρυξέλλας 25,000 λέξεις καθ' ὥραν, οὕτω δὲ ἐν μιᾷ ὥρᾳ δύνανται αἱ ἐφημερίδες νὰ λαμβάνωσιν ἀναλόγως τῶν ἀποστάσεων τηλεγραφήματα ἐξάκις ἢ δεκάκις ἐκτενέστερα τῶν νῦν διαβιβαζομένων κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον.

— Ὁ ἐν Βιέννῃ, καθηγητὴς κ. Νοβνάγελ ἀνέφερεν ἐσχάτως ἐν τινι ἀναγνώσματι τοῦ, ὅτι εἰς τὴν κλινικὴν αὐτοῦ ἐπαρουσιάσθη ἀσθενικὸν παιδίον, δεκαετὲς τὴν ἡλικίαν, ὅπερ διέγνω ὅτι ἔπασχεν κίρρωσιν τοῦ ἥπατος, δηλονότι ἀσθένειαν σπανιωτάτην εἰς τοιαύτην ἡλικίαν, ὡς προερχομένην ἐκ καταχρήσεως οἶνου πνευμάτων. Γενομένης δ' ἐξετάσεως ἀνεκαλύφθη ὅτι τὸ παιδίον ἐκεῖνο μετὰ τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ του ἔπινον κρυφὰ κοινὰ καὶ ἄλλα οἶνοπνευματώδη ποτὰ, ἀπὸ τοῦ τετάρτου τῆς ἡλικίας ἔτους. Ἐκ τούτου δὲ λαμβάνων ἀπορροήν ὁ Νοβνάγελ περετήρησεν ὅτι πλημμελής εἶνε ἡ συνήθεια τοῦ νὰ δίδωνται εἰς τωνατικὰ εἰς μικρὰ παιδιὰ οἶνοπνεύματα, καὶ ἀπεφάνθη ὅτι μέχρις ἡλικίας δεκαεσσάρων ἐτῶν δὲν πρέπει νὰ δίδωνται εἰς τὰ παιδιὰ οἶνοπνεύματα, οὐδ' ἄλλα ἐρεθιστικά ποτὰ, οἷον καφές, τέϊον, σοκολάτα, ἀλλὰ μόνον τροφαὶ δυναμωτικαί, γάλα, ὕδωρ καὶ πρὸ πάντων καθαρὸς ἀήρ.

Μουσική. Ὁ θρίαμβος τοῦ Στράους καὶ τῆς ὑπ' αὐτὸν ὀρχήστρας ἐν Ἀμερικῇ ἐξήγειρε τὸν φθόνον πολλῶν ὁμοεπίγων. Εἰς τούτων, Φράγκο καλούμενος, παρωδῶν ἐπὶ τοσούτων, ὥστε ἐπροκάλεσε τὸν Στράους εἰς μονομαχίαν... μουσικὴν. Θὰ ἐκτελέσουν λοιπὸν ἀμφότεροι τὸ αὐτὸ μουσικὸν τεμάχιον διευθύνοντες ὀρχήστρας ἴσης δυνάμεως ὀργάνων καὶ διεθνῆς ἐπιτροπὴ τε/νοκριτῶν θὰ ἐκφέρῃ τὴν περὶ ὑπεροχῆς κρίσιν.

Θεατρικά. Ὁ διάσημος σύγγρας συγγραφεὺς Γιόκαϊ ἐπεράτωσεν ἄρτι δύο ἔργα του προσωρισμένα διὰ τὸ ἐθνικὸν θέατρον τῆς Βουλγαρίας. Τὸ μὲν ἐκ τούτων εἶναι δρᾶμα ἱστορικὸν τῶν ἀρχῶν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, «Ἡ Ἡρώς τοῦ Ἀράδ»· τὸ δὲ μονόπρακτον δραματικὸν γραφὲν ἐπὶ τῇ ἐκατονταετηρίδι τοῦ οὐγγαίκοι θεάτρου ὅπως παρασταθῇ κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς 8/20 προσερχοῦς Ὁκτωβρίου.

— Ἡ οἰκογένεια τοῦ ποιητοῦ Ἀλφρέδου Μυσσέ, μετ' ἐπίμονον μερὶ τοῦδε ἄρνησιν, ἐδέχθη τὴν αἵτησιν τοῦ ποιητοῦ Ἰουλίου Βαρβιέ καὶ τοῦ μελοποιῶ Καρόλου Γουινώ, ὅπως διασκευασθῇ εἰς μελόδραμα ἢ κωμῳδίαν τοῦ Μυσσέ «Δὲν γωρατεῦσιν μετὸν ἔριτα».

Συγκοινωνία. Ἐν Ῥώμῃ ἐγένοντο τὰ ἐγκαινία τοῦ πρώτου ηλεκτρικοῦ ἐν Ἰταλίᾳ σιδηροδρόμου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου. Ὁ σιδηρόδρομος οὗτος εἶνε ἀπὸ Ῥώμης εἰς Ποντενὸλλε,

Νεκρολογία. Ἐν Γενεύῃ ἀπέθανεν ὁ ἐπιφανὴς γεωλόγος Ἀλφόνσος Φάβρ, γεννηθεὶς τῷ 1813 ὅστις σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ἀφιέρωσε τὸν βίον εἰς τὴν μελέτην τῆς γεωλογικῆς συστάσεως τῶν Ἀλπεων.

— Ἀπέθανεν ἐν Αἰδελβέργῃ ὁ ὀνομαστός ἄλλοτε καθηγητὴς τῆς ἀνατομίας καὶ τῆς φυσιολογίας Ἀρνολδ, ὅστις ἀπὸ τοῦ 1873 εἶχε παύσῃ νὰ διδάσκῃ. Ὁ Ἀρνολδ ἐγεννήθη τῷ 1802.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Ὁ αυτοκράτωρ τῆς Γερμανίας προσηνεγκεν εἰς τὸ ἐν Νυρεμβέργῃ Γερμανικὸν μουσεῖον δεκαεξισιλίας μάρκας πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ποσοῦ, τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς ἀγορὰν τῆς συλλογῆς ὅπλων τοῦ Σουλκόβσκι. Ἡ συλλογὴ αὕτη, καταρτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ νῦν πρίγκιπος Σουλκόβσκι περιέχει μὲν πολλὰ περιεργότατα καὶ πολύτιμα ἀντικείμενα, ὡς λόγου χάριν τὸ φρικτὸν βασανιστήριον τὸ καλούμενον «Σιδερεᾶ παρένους τῆς Νυρεμβέργης», ἀλλὰ καὶ οὐκ ὀλίγα μυθώδη. Τοιοῦτον δ' εἶνε τὸ τόξον τοῦ Γουλιέλμου Τέλλου, ὅστις ὡς γνωστὸν εἶνε μυθικὸν πρόσωπον, πυροβόλον ὅπλον ἀνέχον εἰς Κάρολον τὸν Μεγαν κλπ. Ὁ πρίγκιψ Σουλκόβσκι, ὅστις δραπετεύσας ἐξ αὐστριακοῦ φρενοκομείου, ἐν ᾧ ἦτο ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐγκλεισμένος ὡς παράφρων, ἀνεγνωρίσθη ἐξέφρων ὑπὸ τῶν γερμανικῶν δικαστηρίων, διαμαρτύρεται κατὰ τῆς πωλησεως τῆς συλλογῆς, συνομολογηθεῖσας ὑπὸ τῆς συζύγου του καὶ τοῦ κηδεμόνου τοῦ διαχειριζομένου τῆν περιουσίαν του.

— Νεανίας τις ἐν Βερολίῳ παρενοχλῶν τοὺς διαβάτας διὰ τοῦ νεωτάτου παρισίου παιγνιδίου τὸ ὁποῖον κρᾶζει «Ψίτ! Ψίτ!» καὶ οὕτω καλεῖται, ἐτιμωρήθη ὑπὸ τῆς αστυνομίας διὰ προστίμου, τὸ δὲ παιγνίδιον κατεσχέθη.

— Λέγεται ὅτι ὁ στρατηγὸς Βουλανζὲ προτίθεται νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀφρικῆς ὡς ἀρχηγὸς γαλιλικῆς αποστολῆς.

— Ἡ αυτοκράτειρα Φρειδερίκου ἐπρόσφερε 500 χιλιάδας μαρκῶν εἰς τὸ Παιδικὸν Νοσοκομεῖον τοῦ Βερολίνου, τοῦ ὁποίου ὁ θεμέλιος λίθος ἐτέθη ἐσχάτως ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῆς.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ὁ πάπας Λέων ιγ' ἐγεννήθη ἐν Καρπινέτω τῇ 2 μαρτίου (ν.) 1810 ἐξ εὐγενοῦς οἰκογενείας τῆς τῶν κομήτων Πέτση. Ἐδιδάχθη τὰ πρῶτα μαθήματα ἐν τῷ κολλεγίῳ τῶν Ἰησουϊτῶν ὡς οἰκότροφος, μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῆς μητρὸς του (1824) μετέβη εἰς τὸ ἐν Ῥώμῃ κολλέγιον τῶν Ἰησουϊτῶν. Ἀπὸ τοῦ 1828 ἤρχισε τὰς θεολογικὰς αὐτοῦ σπουδὰς καὶ ἐγένετο διδάκτωρ τὸ 1831, μεθ' ὃ ἀκολούθησας νομικὰ μαθήματα ἐγένετο καὶ τῆς νομικῆς διδάκτωρ.

Ἐχειροτονήθη ἱερεὺς τὴν 23 δεκεμβρίου (ν.) 1837, ἐγένετο ἀρχιεπίσκοπος τὴν 27 ἰανουαρίου (ν.) 1843 καὶ ἀπεστάλη ὡς ἀνούνσιος εἰς Βρυξέλλας ὅπου διέμεινε ἐπὶ τρία ἔτη. Κατὰ τὴν ἐπάνοδόν του διορισθεὶς ἀρχιεπίσκοπος Περουγίας, τὴν 19 ἰανουαρίου (ν.) 1846, ἔμεινε ἐν τῇ ἐδρᾷ ταύτῃ μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἀνήλθεν εἰς τὸν παπικὸν θρόνον, ἥτοι ἐπὶ 32 ὅλα ἔτη. Τὸν τίτλον τοῦ καρδινάλιου ἔλαβε τὸ 1850, πάπας δ' ἐξελέγη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πίου Θ' τὴν 20 φεβρουαρίου (ν.) 1878.

Εἰς τὸ ἁλώνιον, εἰκὼν Ὁθωνος φὸν Βάδιτς. Ὁ ζωγράφος τῆς εἰκόος ταύτης ἀνήκει εἰς τὴν νεαν σχολὴν τῇ λεγομένῃ ὑπὸ κεντρίον (Plein-air). Οἱ ὁπαδοὶ τῆς σχολῆς ταύτης φρονοῦσιν ὅτι ἔργα ἀπεικονίζοντα σκηνὰς ἐκ τῆς φύσεως ὑπὸ τὸ μέγα φῶς δὲν πρέπει νὰ ἐκτελῶνται ἐν καλλιτεχνικῷ ἐργαστηρίῳ, ἀλλ' ἐν ὑπαίθρῳ ἀμέσως ἀπὸ τῆς φύσεως ὑπὸ

ΚΕΦΑΛΗ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ

τὴν ἄμεσον ἐπίδρασιν αὐτοῦ τοῦ ἐλευθέρου φωτός τῆς ἡμέρας. Καὶ ἡ εἰκὼν αὕτη, οὕτως ἐκτελεσθεῖσα, παριστᾷ μετὰ θαυμαστῆς ἀκριβείας γραφικωτάτην σκηνὴν ἐκ τοῦ ἀγροτικοῦ βίου: Νέα χωρικὴ ἐν τῷ ἁλώνιῳ ἀσχολεῖται εἰς τὸν διὰ κοσκίνου κιθαριζμὸν τοῦ σίτου ἀπὸ τοῦ ἀχύρου.

Κεφαλὴ Ἀσκληπιοῦ. Ἡ μαρμαρινὴ αὕτη κεφαλὴ, ἄγνωστον ποῦ εὑρεθεῖσα καὶ ἐξ Ἑλλάδος ὑπὸ ἀρχαιοκαπήλων ἐξαχθεῖσα, ἐπωλήθη ἐν Παρίσις ἀντὶ μεγάλου χρηματικοῦ ποσοῦ. Τὸ δὲ δημοσιευόμενον ἀπεικόνισμα ἀπέστειλεν εὐμενῶς πρὸς ἡμᾶς ἐκ Παρισίων ὁ ἀρχιτέκτων κ. Ἀδ. Γέλμπερτ.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Εὐτυχὴς σύζυγος: — Λαμπρὰ τοποθεσία! Τί ὠρεῖα νὰ εἶνε κανεὶς ἐδῶ χωρὶς τῇ γυναϊκῇ του!

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον ἀνάπτεις διὰ σέ, φωτίζει καὶ τοὺς ἄλλους.

*

Ὁ φιλόδοξος θέλει νὰ εἶνε κατὶ. Ὁ μάταιος θέλει νὰ φαίνεται κατὶ.

*

Ὁ φθονερὸς εὐχαριστεῖται ὅταν ἐμπνέῃ φθόνον.